

i grundlagsenlig ordning behandlas, samt under förutsättning att berörda motion af Riksdagen bifalles, vördsamt föreslå,

att en lämplig afgift till postverket måtte bestämmas för hvarje exemplar af en tidning, i förhållande till dess storlek, samt för periodiska skrifter, i förhållande till vigt eller arktal, då postverket för fortskaffningen från tryckningsorten anlitas.

Stockholm den 27 Januari 1869.

M. Ahlgren.

N:o 191.

Af Herr O. P. Rylander: Angående underdånig hemställan till Kongl. Maj:t om uppskof med afgörandet af frågan om de afsutna kavalleriregementenas uppsättning.

Enligt Rikets Ständers vid 1863 års riksdag till Kongl. Maj:t aflåtna skrifvelse, att de rustande vid de afsutna kavalleriregementena borde höras, huruvida de voro villiga förnya de år 1870 och 1871 tilländalupna kontrakt om erläggande af hästvakans $7\frac{1}{2}$ tunnor kronotonde, hälften råg och andra hälften korn, emot befrielse att tillhandahålla häst och munderingspersedlar, med ett förhöjdt belopp, i fall nytt kontrakt härom skulle ingås; så har Kongl. Maj:t genom dess Befallningshafvande under år 1867 härom låtit höra de rustande, samt dervid bestämt hästvakansens höjande med tre tunnor spannmål samma sädesslag; eller inom Småland till 63 kubikfot, och de öfriga afsutna kavalleriregementena till 66 kubikfot. De rustande hafva härå i allmänhet svarat, att den fordrade förhöjningen är alldeles för oskäligt hög, och att, heldre än de underkasta sig en så orimlig fordran, de föredraga hästhållningen eller uppsättningen; men då denna uppsättning förorsakar såväl de rustande

som staten oerhörda kostnader, och som fråga vid så väl föregående riksdagar som denna blifvit väckt, så väl om rust- och rothållsskyldighetens skiljande från jorden, som antagande af allmän värnepligt till landets försvar, och Kongl. Maj:ts nådiga proposition till denna Riksdag angående allmänna värnepligten och omorganisering af landets försvar, synes (utan att gå Riksdagens yttrande i förväg) alldeles oantagligt, och de flesta gällande vakanskontrakt nästa år äro tilländalupna, så får jag förnya min vid sista riksdag i detta ämne väckta motion, och i följd deraf föreslå,

att Riksdagen beslutar ingå till Kongl. Maj:t med en underdånig skrifvelse, hvaruti Riksdagen tillstyrker,

att frågan om de afsutna kavalleriregementenas uppsättning måtte uppskjutas, intill dess förutnämnda frågor blifva afgjorda; och de rustningsskyldige under tiden må tillåtas erlægga hästvakans med samma belopp som hittills.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1869.

O. P. Rylander.

N:o 192.

*Af Herr Anders Persson från Hallands län: Om ändring i 52 kap. 2 §
Missgernings-balken.*

Vid sistlidne riksdag väcktes af Per Nilsson i Espö motion om förändring af 52 kap. 2 § Missgernings-balken, hvaröfver Lag-Utskottet icke medhann till Kamrarne afgifva utlåtande. Uppmanad af mina komittenter, att söka medverka till den förändring nämnda motion afsåg, föranlåtes jag att nu förnya densamma. 52 kap. 2 § Missgernings-balken lyder: "Nu hafver man vån å, eller någon kunskap, hvart tjuf eller tjufnad är kommen; begäre då lof af häradsfogde eller länsman å landet" o. s. v. Men nu händer det ofta, att häradsfogde eller länsman är så aflägsset bo-